

men se paa Tilsynet som en god Ven, som en Konsulent, man med Nytte kan henvende sig til.

Et Medlem af Udvalget, det ærede Medlem Hr. Zahle, har ikke kunnet være med til at stille dette Ændringsforslag, som de øvrige Medlemmer af Udvalget alle er enige om. Dette Mindretal mener nok, at Udvalgets Flertal har taget Hensyn til de Ønsker, der er fremsat fra Lagtinget, men at man ikke har taget Hensyn i tilstrækkelig høj Grad. Jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind paa dette Punkt.

Med disse Udtalelser tillader jeg mig at anbefale, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag vedtages af dette høje Ting.

Zahle: Ved Lov Nr. 127 af 29. April 1913 blev det vedtaget at opføre følgende Anlæg: a. en Kaj ved Trangisvaag, b. en Havn ved Skopen, c. en Pier ved Sørsaag, d. en Havn eller Dækmole ved Midvaag og noget andet i Forbindelse dermed og e. en Dækmole ved Kvivig. Dernæst gaves der Regler om, hvorledes disse Penge skulde tilvejebringes; de $\frac{4}{5}$ skulde Staten yde, den sidste Femtedel skulde skaffes paa anden Maade, det vil sige af Kommunerne paa Færøerne, og saa bestemtes det i Slutningen af den Paragraf, hvori dette staar, § 2: „Disse Anlæg skal være kommunale og vedligeholdes forsvarligt. Lagtinget fører Tilsyn med Anlægene og er overfor Staten ansvarligt for, at vedkommende kommunale Styrelser ikke forsømmer deres Vedligeholdelsespligt.“ Denne Bestemmelse er overensstemmende med den paa Færøerne gældende sognekommunale og amtskommunale Forfatning.

Saa gik imidlertid Aarene. Disse Anlæg blev for nogles Vedkommende færdige, og Pengene skulde skaffes, men Krigen, og hvad der fulgte derefter, gjorde det vanskeligt, ja, umuligt for de færøske Kommuner at laane denne Femtedel, og der blev her forelagt det Forslag, som vi har til Behandling, om Forandring af dette Forhold.

Det bliver saa saaledes, at Staten skal komme Kommunerne paa Færøerne til Hjælp, ogsaa med den sidste Femtedel, som de skal laane af Staten, men samtidig med at man gør det, stiller man Forslag om, at ikke Lagtinget alene skal føre Opsigt med disse kommunale Foranstaltninger og Kommunernes Forhold dertil, men at Tilsynet skal lægges i hvert Fald til Dels ind under det danske Vandbygningsvæsen og Ministeriet for offentlige Arbejder. Dette har givet Anledning til, at et Havneudvalg

i Lagtinget har udtalt, at med Hensyn til denne Paragraf er der indenfor Udvalget et meget stærkt Ønske om, at Lagtinget ikke alene skal føre Tilsyn med de kommunale Havne paa samme Maade som med andre kommunale Indretninger i Overensstemmelse med Landkommunalloven, men at man ogsaa træffer Bestemmelse om, hvorledes Vedligeholdelsen skal udføres. Derefter skulde Ordene i 2den Linie: „samt efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for offentlige Arbejder“ udgaa. Udvalget ønskede dog ikke at bringe hele Sagen i Fare ved sin Holdning til dette. Den første Henvendelse fra Færingerne gik ud paa, at man ikke her gjorde noget Skridt, som var rettet mod deres kommunale Selvstyre. Dette maatte naturligvis overvejes i det her nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget, men for dette forelaa desuden en meget indtrængende Skrivelse fra den ærede Landstingsmand Effersøe, der tillige er Formand for det færøske Lagting i Thorshavn. Han skriver saaledes: „Jeg maa indtrængende tilraade, at der ikke optages andre Bestemmelser i Lovforslaget end saadanne, som angaar Fortsættelse af Anlæg ved Thorshavn og Refusion af Statskassens Forskud.“ I den af mig citerede Bestemmelse i Loven af 1913 er der efter Landstingsmand Effersøes Mening tilstrækkelig Betyggelse for, at Havnene vil blive ordentlig vedligeholdt. Han er derfor Modstander af, at man her gør noget Indgreb i det amtskommunale og kommunale Selvstyre paa Færøerne. Han siger udtrykkelig, saa vidt jeg husker, at de nye Bestemmelser er i Strid med et vigtigt Princip, nemlig Princippet om det kommunale Selvstyre, saaledes som det er ordnet paa Færøerne, og naar man vil undersøge, hvorledes det forholder sig hermed, viser det sig, at § 1 i Landkommunalloven paa Færøerne af 28. Februar 1872 siger: „Paa Landet styres de kommunale Anliggender i hver Kommune af et Forstanderskab“; og dens § 15 siger: „Forstanderskabet styrer de kommunale Anliggender under Lagtingets Tilsyn“. § 34 siger: „Lagtinget fører et almindeligt Tilsyn med, at Forstanderskaberne i deres Forvaltning holder sig de for dem givne Forskrifter efterretteligt“, og Paragraffen giver saa Regler for, hvorledes Lagtinget kan optræde mod Kommunerne, hvis disse ikke opfylder deres lovlige Forpligtelser.

Jeg maa derfor give den ærede Landstingsmand Hr. Effersøe Ret i, at det vil være en Indskrænkning i det amtskommunale og kommunale Selvstyre paa Færøerne,